

ledes at personen sidder varetægtsfængslet under en eventuel anke, eller indtil afsoning kan finde sted.

Efter retsplejelovens regler kan der bl.a. ske varetægtsfængsling af personer, der er dømt for en voldsforbrydelse, hvis den pågældende er idømt ubetinget fængsel i mindst 60 dage og hensynet til retshåndhævelsen kræver, at den pågældende ikke er på fri fod.

Varetægtsfængsling kan dog ikke anvendes, hvis frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den straf, der idømmes. Det er således ikke i retsplejeloven en betingelse for varetægtsfængsling efter dom, at straffen skal være over 8 måneder.

Jeg tror, man skal tænke sig godt om, hvis man skal til at ændre retsplejelovens regler på området. Man skal bl.a. være opmærksom på, at der, hvis den dømte anker sagen, meget hurtigt vil kunne opstå misforhold mellem den idømte straf og den tid, ankesagen varer. Derfor skal man selvfølgelig også tænke sig om, hvis der skulle være behov for at ændre det nuværende regelsæt.

Jeg kan derfor sige, at jeg er helt enig i den tankegang, der ligger bag hr. Jens Rohdes forslag, nemlig at en person, der er dømt for vold, ikke skal gå frit omkring i lang tid, før afsoning kan begynde.

Det er også min opfattelse, at vi i dag faktisk har ganske skrappe regler på området, der skal sikre, at voldsdømte, og i hr. Jens Rohdes tilfælde tænkes der jo på organiserede kriminelle, der begår endog meget grov vold, kan indsættes til afsoning meget hurtigt efter endelig dom. I og med at vi i retsplejeloven i voldstilfælde har en hjemmel til, at ud over 60 dages fængsel er der en mulighed for dette, så mener jeg også, at det er et regelsæt, som er meget velfungerende.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg takker for svaret, men jeg synes, ministeren kører udenom. Man taler fra hr. Jens Rohdes side om straksafsoning, men man taler også fra hr. Jens Rohdes side om, at det altså vil betyde større kapacitet i kriminalforsorgen, og at det vil betyde flere penge.

Hvis man sammenholder det svar, jeg før fik af justitsministeren, med de udtalelser, som justitsministeren kom med i sidste uge, som klart sagde, at man fra justitsministerens side ikke var til sinds at give flere penge til kriminalforsorgen til udnyttelse af mulige ledige pladser, har jeg svært ved at se, hvor sammenhængen er. Man

kan ikke sige, man er enig i de udtalelser, der er kommet her, og samtidig sige, at man ikke vil være med til at give flere penge.

Har jeg forstået det ret? Justitsministeren sagde i sidste uge, at man fra ministerens side ikke vil beordre de nye pladser, der bliver ledige i Nørre Snede her pr. maj måned, åbnet, og man har sagt, at man fra regeringens side ikke vil være med til at bruge penge i den sammenhæng.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Fru Lissa Mathiasen fortsætter med at blande tingene sammen på helt mærkværdig vis. Jeg vil meget gerne gentage, hvad jeg skriftligt også har tilkendegivet, bl.a. over for fru Lissa Mathiasen, og det er, at den ledige kapacitet, der måtte komme på et tidspunkt, bl.a. i Nørre Snede, har jeg store forhåbninger om kan blive udnyttet inden for kriminalforsorgens egne rammer.

Jeg har også meget klart tilkendegivet, at såfremt dette ikke et tilfældet, er regeringen villig til at se på, hvordan vi så løser problemet. Men naturligvis har vi da håb om, at tingene kan klares internt inden for kriminalforsorgens egne økonomiske rammer.

For så vidt angår spørgsmålet om hr. Jens Rohde, vil jeg fastholde, at hr. Jens Rohde og jeg er helt enige om, at når der er tale om bekæmpelse af rockerkriminalitet, herunder også de meget, meget, meget grove voldstilfælde, er det meget væsentligt, at der er en mulighed for straksafsoning. Det er der i dag mulighed for i retsplejeloven, for så vidt angår de mennesker, der er blevet idømt mere end 60 dages fængsel.

Kl. 16.05

Nu er der det at sige til det, at det jo ikke er gymnasieslagsmål og bodegaslagsmål, som man forbinder med rockerkriminalitet, og derfor mener jeg også, at der politisk fuldt ud er enighed mellem hr. Jens Rohde og mig om de muligheder, der skal være til stede, og som så heldigvis i dag er til stede i voldssager.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilken belastning det vil have for kriminalforsorgen, er vi jo alle sammen klar over, at vi har et forlig på kriminalforsorgens område. Men det giver jo næsten sig selv, at hvis man, om man så må sige, sætter folk hurtigere ind til afsoning, er der alene tale om en forskydning. Man starter afsoningen tidligere, og man kommer jo så også hurtigere ud i den anden ende, og derfor vil det umiddelbart betyde, at der sker en belastning af arresthusene, men så sker der så til gengæld, om